

DECIZIE

30 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Tatiana Vieru
Mariana Pitic
Nicolae Craiu
Victor Burduh
Maria Ghervas

examinând recursul declarat de către Ministerul Justiției,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Scurtu Nikon
împotriva Ministerului Justiției, intervenient accesoriu Procuratura Generală cu
privire la recuperarea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 08 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-au
respins apelurile declarate de către Ministerul Justiției și Procuratura Generală și s-
a menținut hotărârea din 10 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul
Buiucani,

c o n s t a t ă:

La 30 iunie 2017 Scurtu Nikon s-a adresat cu cerere de chemare în judecată
împotriva Ministerului Justiției, intervenient accesoriu Procuratura Generală,
solicitând încasarea prejudiciului moral în mărime de 100 000 lei și a cheltuielilor
de judecată.

În motivarea cererii reclamantul a indicat că începând cu anul 2009 și până la
01.07.2014, adică pe parcursul a 5 ani a fost neîntemeiat, ilegal și abuziv urmărit
penal de către Procuratura mun. Chișinău (sediul Ciocana), a fost de mai multe ori
citat de către procuratură și instanțele de judecată, fiind învinuit în comiterea
infrațiunilor grave prevăzute de art. 327 alin. (1) Cod Penal abuzul de putere sau
abuzul de serviciu, art. 332 alin. (1) Cod Penal falsul în acte publice, art. 328 alin.
(3) lit. b) Cod Penal excesul de putere sau depășirea atribuțiilor de serviciu, art. 327
alin. (2) lit. a) și b) Cod Penal abuzul de putere sau abuzul de serviciu.

Reclamantul a menționat că prin decizia Curții Supreme de Justiție din 01 iulie
2014, a fost casată total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din
25.11.2013 și parțial sentința Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 21.12.2009
în privința sa și a pronunțat în această parte o nouă hotărâre, prin care s-a dispus
încetarea procesului penal în baza art. 327 alin. (1) Cod Penal și art. 332 alin. (1)

Cod Penal, în temeiul art. 60 Cod Penal, în legătură cu expirarea termenului de prescripție se confirmă faptul urmării penale ilegale.

Totodată, a indicat că constatările primei instanțe cu privire la nevinovăția sa în comiterea infracțiunilor indicate în art. 327 alin. (2) lit. a) și b), art. 328 alin. (3) lit. b) Cod Penal au fost menținute prin decizia Curții Supreme de Justiție din 01.07.2014.

Consideră că în urma acțiunilor neîntemeiate și ilegale ale Procuraturii Chișinău, sectorul Ciocana, ale instanțelor de judecată și recunoașterii sale în calitate de bănuț și învinuit, atragerii ilegale la răspundere penală pentru infracțiuni pe care nu le-a comis, a suportat o încordare psihică, retrăiri psihice, stare de stres, circumstanțe legate de suferințe grave morale, care pot fi compensate în sumă bănească în mărime de 100 000 lei.

Prin hotărârea din 10 noiembrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de către Scurtu Nikon. S-a încasat din bugetul de stat, prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul lui Scurtu Nikon suma de 15 000 lei cu titlu de prejudiciu moral. (f.d. 164, 168-177, vol. I)

Prin decizia din 08 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău s-au respins apelurile declarate de către Ministerul Justiției și Procuratura Generală și s-a menținut hotărârea din 10 noiembrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani. (f.d. 210, 211-223, vol. I)

La 23 august 2018 Ministerul Justiției a declarat recurs împotriva deciziei din 08 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 10 noiembrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani, solicitând casarea actelor judecătorești, cu emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie respinsă ca fiind neîntemeiată. (f.d. 1-5, vol. II)

În motivarea recursului recurentul a invocat că decizia instanței de apel este ilegală și neîntemeiată, deoarece Scurtu Nikon, conform dispozițiilor art. 6 din Legea nr. 1545 din 25.02.1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, nu este în drept de a pretinde repararea prejudiciului în partea procesului penal, care a încetat în legătură cu expirarea termenului de prescripție. Totodată, instanța de apel nu a apreciat obiectiv, sub toate aspectele probele la dosar aplicând incorect normele de drept material și procedural.

La 05 octombrie 2018 Procuratura Generală a depus referință, solicitând admiterea cererii de recurs declarată de către Ministerul Justiției. (f.d. 12-13, vol. II)

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 08 mai 2018, dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la dosar lipsesc.

Astfel, recursul, declarat la data de 23 august 2018, se consideră depus în termen.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție prin încheierea din data de 14 noiembrie 2018 a considerat recursul admisibil.

Articolul 441 al Codului de procedură civilă, stipulează că în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului.

În conformitate cu art. 445, alin. (1), lit. b) al Codului de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, pronunțând o nouă hotărâre.

Verificând cele invocate în recursuri, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul depus de către Ministerul Justiției întemeiat și care urmează să fie admis, din considerentele ce preced.

În conformitate cu art. 118, alin. (3) al Codului de procedură civilă, circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a pricinii sunt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate.

În conformitate cu art. 130, alin. (1)-(3) al Codului de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la relevanța, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea cauzei.

Din suportul probatoriu al cauzei rezultă că prin sentința din 29 decembrie 2009 a Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău s-a hotărât de a-l recunoaște vinovat Scurtu Nikon de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 327 alin. (1) Cod Penal și art. 332 alin. (1) Cod Penal și a-l condamna în baza acestor legi: pe art. 327 alin. (1) Cod Penal cu amendă de 150 unități convenționale și pe art. 332 alin. (1) Cod Penal cu amendă de 200 unități convenționale, în ambele cazuri fără privarea de dreptul de a ocupa funcții publice. Conform art. 84 alin. (1) Cod Penal pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate a-i stabili definitiv lui Scurtu Nikon amendă de 250 unități convenționale, fără privarea de dreptul de a ocupa funcții publice. A fost achitat Scurtu Nikon pe învinuirile aduse în baza art. 327 alin. (2) lit. a), b) Cod Penal, deoarece fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii și pe art. 328 alin. (3) lit. b) Cod Penal, deoarece fapta nu a fost săvârșită de inculpat. S-a menținut măsura preventivă-obligarea de nepărăsirea localității până la intrarea sentinței în vigoare.

Prin decizia din 23.06.2010 a Curții de Apel Chișinău s-a admis în parte apelul declarat de către procurorul Chitoroaga Valeriu, s-a casat parțial, din alte motive sentința Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 21 decembrie 2009 și s-a pronunțat o nouă hotărâre prin care s-a dispus încetarea procesului penal în privința inculpatului Scurtu Nikon pe art. 327 alin. (1), art. 328 alin. (1) și art. 332 alin. (1) Cod Penal, potrivit art. 60 Cod Penal intervenirea termenului de prescripție pentru tragerea la răspundere penală, iar măsura preventivă-obligarea de a nu părăsi localitatea a fost abrogată.

La 28 ianuarie 2011 Curtea Supremă de Justiție a emis decizia, prin care a admis recursul ordinar declarat de către procuror, a casat decizia din 23 iunie 2010 a Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în alt complet de judecată, deoarece instanța de apel nu a respectat prevederile art. 414 și art. 417 Cod de procedură penală.

Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 martie 2011 au fost admise parțial apelurile declarate de către procuror și condamnatul Scurtu Nikon, casată parțial, inclusiv din alte motive, sentința Judecătoriei Chișinău, mun. Chișinău din 21 decembrie 2009, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care, conform art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, s-a dispus încetarea procesului penal în privința inculpatului Scurtu Nikon pe art. 328 alin. (3) lit. b) și art. 332 alin. (2) lit. b) Cod Penal pe motiv că există alte circumstanțe care condiționează sau exclude desfășurarea urmăririi penale.

Curtea Supremă de Justiție prin decizia din 08 decembrie 2011 a admis recursurile declarate de către procuror și condamnatul Scurtu Nikon, a casat decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 mai 2011 și a dispus rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din 06 noiembrie 2012 a admis apelurile declarate de către acuzator și inculpatul Scurtu Nikon, a casat sentința Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 21 decembrie 2009, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care a achitat inculpatul Scurtu Nikon de învinuirea adusă în baza art. 327 alin. (2) lit. a) și b) Cod Penal pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii și s-a încetat procesul penal pe art. 327 alin. (2) lit. b) Cod Penal, art. 328 alin. (3) lit. b) Cod Penal și art. 332 alin. (2) lit. b) Cod penal în privința inculpatului Scurtu Nikon potrivit art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală. Conform art. 195 alin. (5) pct. 2) Cod de procedură penală obligația de a nu părăsi localitatea în privința inculpatului Scurtu Nikon s-a încetat de drept.

Prin decizia din 09 aprilie 2013 a Curții Supreme de Justiție s-au admis recursurile, s-a casat decizia Curții de Apel Chișinău din 06 noiembrie 2012 cu rejudecarea cauzei de către instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău, prin decizia din 25 noiembrie 2013 a respins apelul declarat de către Scurtu Nikon, a admis apelul procurorului, a casat sentința Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 21 decembrie 2009 și a pronunțat o nouă hotărâre, prin care Scurtu Nikon a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 327 alin. (2) lit. b), art. 328 alin. (3) lit. b) Cod Penal, art. 189 alin. (2) Cod Penal (red. 1961), fiindu-i stabilită pedeapsa: în baza art. 327 alin. (2) lit. b) Cod Penal sub formă de 2 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 2 ani, în baza art. 328 alin. (3) lit. d) Cod Penal 6 ani închisoare cu privarea de drept de a ocupa funcții publice pe un termen de 3 ani, în baza art. 189 alin. (2) Cod Penal (red. 1961) 3 ani închisoare cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 2 ani. În baza art. 84 Cod Penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, a-i stabilit lui Scurtu Nikon pedeapsa definitivă sub formă de 6 ani, 6 luni închisoare cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 3 ani, 6 luni.

Prin decizia din 01 iulie 2014 a Curții Supreme de Justiție s-a admis recursul declarat de către Scurtu Nikon, s-a casat decizia din 25 noiembrie 2013 a Curții de

Apel Chișinău și parțial sentința Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 21 decembrie 2009, în privința inculpatului Scurtu Nikon și s-a pronunțat în această parte o nouă hotărâre prin care s-a încetat procesul penal în privința inculpatului Scurtu Nikon în baza art. 327 alin. (1) Cod Penal și art. 332 alin. (1) Cod Penal, în temeiul art. 60 Cod Penal, în legătură cu expirarea termenului de prescripție. Celelalte dispoziții ale hotărârii contestate s-au menținut.

Ulterior, prin decizia din 28 mai 2015 a Curții Supreme de Justiție s-a respins ca fiind inadmisibil recursul în anulare declarat de către Procurorul General împotriva deciziei Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 01 iulie 2014.

Considerând că acțiunile Procuraturii mun. Chișinău, sediul Ciocana și instanțelor judecătorești sunt neîntemeiate și ilegale Scurtu Nikon s-a adresat în instanță de judecată cu acțiune, solicitând compensarea prejudiciului moral în mărime de 100 000 lei cauzat prin acțiunile ilegale de atragerea sa la răspundere penală.

Instanțele de judecată ierarhic inferioare, fiind învestite cu judecarea cauzei, au admis parțial pretențiile lui Scurtu Nikon.

Pentru a decide astfel, instanțele de judecată au reținut că prevederile Legii nr. 1545-XII din 25.02.1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești sunt aplicabile speței, or, Scurtu Nikon a fost tras ilegal la răspundere penală, fapt demonstrat prin decizia Curții Supreme de Justiție din 01 iulie 2014, prin care s-a încetat procesul penal în temeiul expirării termenului de prescripție.

Soluțiile instanțelor de judecată au fost contestate de către Ministerul Justiției.

Analizând probele din dosar cu raportarea lor la prevederile legii, Colegiul lărgit consideră necesar a casa ambele hotărâri cu adoptarea unei hotărâri noi.

În argumentarea opiniei formate instanța de recurs reține următoarele.

Legea nr. 1545-XII din 25.02.1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești constituie actul legislativ de bază care reglementează cazurile, modul și condițiile de răspundere patrimonială a statului pentru prejudiciul cauzat prin acțiunile ilicite comise în procesele penale și contravenționale de organele de urmărire penală, de procuratură și de instanțele judecătorești.

Art. 3 din Legea sus menționată indică că în conformitate cu prevederile prezentei legi, este reparabil prejudiciul material și moral cauzat persoanei fizice sau juridice în urma: a) reținerii ilegale, aplicării ilegale a măsurilor preventive sub formă de arest, de declarație de a nu părăsi localitatea sau țara, tragerii ilegale la răspundere penală; b) condamnării ilegale, confiscării ilegale a averii, supunerii ilegale la muncă neremunerată în folosul comunității; c) efectuării ilegale, în cazul urmăririi penale ori judecării cauzei penale, a percheziției, ridicării, punerii ilegale sub sechestru a averii, eliberării sau suspendării ilegale din lucru (funcție), precum și în urma altor acțiuni de procedură care limitează drepturile persoanelor fizice sau juridice; d) supunerii ilegale la arest contravențional, reținerii contravenționale ilegale sau aplicării ilegale a amenzii contravenționale de către instanța de judecată; e) efectuării măsurilor speciale de investigații cu încălcarea prevederilor legislației; f) ridicării ilegale a documentelor contabile, a altor documente, a banilor, a stampilelor, precum și în urma blocării conturilor bancare.

Din sensul prevederilor enunțate rezultă expres că pentru angajarea răspunderii statului pentru prejudiciul cauzat prin erori judiciare și de urmărire penală sunt necesare unele condiții speciale, și anume existența faptei ilicite, or, nu orice acțiune ale organelor de drept și judecătorești atrage răspunderea Statului.

În conformitate cu art. 6 din legea menționată supra dreptul la repararea prejudiciului, în mărimea și modul stabilit de prezenta lege, apare în cazul: a) devenirii definitive și irevocabile a sentinței de achitare; b) scoaterii persoanei de sub urmărire penală sau încetării urmăririi penale pe temeiuri de reabilitare; c) adoptării de către instanța judecătorească a hotărârii cu privire la anularea arestului contravențional în legătură cu reabilitarea persoanei fizice; d) adoptării, de către judecătorul de instrucție, în condițiile art. 313 alin. (5) din Codul de procedură penală, în privința persoanei achitate sau scoase de sub urmărire penală, a încheierii privind declararea nulității actelor sau acțiunilor organului de urmărire penală sau organului care exercită activitate specială de investigații.

În conformitate cu art. 298 alin. (1) Cod de procedură penală împotriva acțiunilor, inacțiunilor și actelor organului de urmărire penală și ale organului care exercită activitate specială de investigații pot înainta plângere bănuitul, învinuitul, reprezentantul lor legal, apărătorul, partea vătămată, partea civilă, partea civilmente responsabilă și reprezentanții acestora, precum și alte persoane ale căror drepturi și interese legitime au fost lezate de aceste organe. (2) Plângerea se adresează procurorului care conduce urmărirea penală și se depune fie direct la acesta, fie la organul de urmărire penală. În cazurile în care plângerea a fost depusă la organul de urmărire penală, acesta este obligat să o înainteze, în termen de 48 de ore de la primirea ei, procurorului împreună cu explicațiile sale sau ale organului care exercită activitate specială de investigații, atunci când acestea sunt necesare. (3) Plângerea depusă în condițiile prezentului articol nu suspendă executarea acțiunii sau actelor atacate dacă procurorul care conduce urmărirea penală nu consideră aceasta necesar.

Art. 299¹ (1) Cod de procedură penală indică că persoanele indicate la art. 298 alin. (1) pot depune plângere împotriva acțiunilor, inacțiunilor și actelor efectuate sau dispuse de procurorul care conduce urmărirea penală sau exercită nemijlocit urmărirea penală ori împotriva acțiunilor, inacțiunilor și actelor care au fost efectuate sau dispuse în baza dispozițiilor date de procurorul respectiv.

În conformitate cu art. 313 alin. (1) Cod de procedură penală plângerile împotriva acțiunilor și actelor ilegale ale organului de urmărire penală și ale organelor care exercită activitate specială de investigații pot fi înaintate judecătorului de instrucție de către bănuitul, învinuit, apărător, partea vătămată, de alți participanți la proces sau de către alte persoane drepturile și interesele legitime ale cărora au fost încălcate de aceste organe, în cazul în care persoana nu este de acord cu rezultatul examinării plângerii sale de către procuror sau nu a primit răspuns la plângerea sa de la procuror în termenul prevăzut de lege.

Potrivit probelor prezentate la materialele dosarului rezultă că, prin decizia din 01 iulie 2014 a Curții Supreme de Justiție s-a încetat procesul penal în privința inculpatului Scurtu Nikon în baza art. 327 alin. (1) Cod Penal și art. 332 alin. (1) Cod Penal, în temeiul art. 60 Cod Penal, în legătură cu expirarea termenului de prescripție.

Deci, în urma celor relatate Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție constată că nu este nici un act

procedural definitiv și irevocabil prin care s-a stabilit ca fiind ilegale acțiunile organelor de urmărire penală, or, actele judecătorești prezentate de către Scurtu Nikon demonstrează că acțiunile organului de urmărire penală și a procuraturii, sunt în strictă conformitate cu prevederile legale.

Existența în speța dată a ordonanței de scoatere de sub urmărire penală nu denotă faptul că organul de urmărire penală sau instanțele de judecată a admis careva acțiuni ilicite, or, efectuarea acțiunilor de urmărire penală este obligația organului de urmărire penală, care are drept scop de a descoperi circumstanțele și persoana care a comis infracțiunea.

Nici una din condițiile enumerate în Lege nr. 1545-XII din 25.02.1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nu se regăsește în justificarea pretențiilor reclamantului.

În conformitate cu prevederile art. 65 alin. (3) Cod de procedură penală persoana în privința căreia sentința a devenit definitivă se numește: 1) condamnat, dacă sentința este, parțial sau integral, de condamnare; 2) achitat, dacă sentința este integral de achitare.

Reieșind din circumstanțele speței, Scurtu Nikon nu a fost integral achitat, ci a fost recunoscut vinovat pe două capete de acuzare, încetarea procesului penal pe motivul expirării termenului de prescripție nefiind un temei de reabilitare.

Astfel, instanța de recurs reține că acțiunile de urmărire penală și măsurile întreprinse de organul de urmărire penală și circumstanțele de judecată în cadrul urmăririi penale sunt atât justificate, cât și legale.

Totodată, instanța de recurs constată că deși la soluționarea cauzei au fost stabilite pe deplin circumstanțele care au importanță pentru judecarea cauzei în fond, concluziile instanței de apel și ale instanței de fond în partea admiterii parțiale a pretenției cu privire la repararea prejudiciului moral, sunt nefondate, fapt ce rezultă din interpretarea greșită a prevederilor legale ce guvernează raportul juridic litigios în coroborare cu materialul probator prezentat de părți.

În conformitate cu art. 524 Cod de procedură penală persoanele cărora, în cursul procesului penal, prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală sau ale instanțelor judecătorești, li s-a cauzat un prejudiciu material sau moral au dreptul la despăgubire echitabilă în conformitate cu prevederile legislației cu privire la modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală și ale instanțelor judecătorești.

Art. 1405 Cod Civil indică că prejudiciul cauzat persoanei fizice prin condamnare ilegală, atragere ilegală la răspundere penală, aplicare ilegală a măsurii preventive sub forma arestului preventiv sau sub forma declarației scrise de a nu părăsi localitatea, prin aplicarea ilegală în calitate de sancțiune administrativă a arestului, muncii neremunerată în folosul comunității se repară de către stat integral, indiferent de vinovăția persoanelor de răspundere ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii sau ale instanțelor de judecată.

La caz, luând în considerare că s-a constatat prin sentință că Scurtu Nikon nu a fost integral achitat, ci a fost recunoscut vinovat pe două capete de acuzare, cu încetarea procesului penal pe motivul expirării termenului de prescripție, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră neîntemeiată pretenția cu privire la repararea prejudiciului moral cauzat

prin acțiunile de tragere ilegală la răspundere penală și acțiunile ilicite ale organului de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor de judecată.

În concluzie, Colegiul lărgit constată că recursul declarat de către Ministerul Justiției urmează a fi admis, casată decizia instanței de apel, hotărârea primei instanțe și adoptarea unei noi hotărâri prin care se respinge acțiunea lui Scurtu Nikon.

Concomitent, Colegiul relevă, că în cadrul judecării cauzei, instanțele de judecată ierarhic inferioare au creat participanților la proces condiții obiective și echitabile, pentru exercitarea drepturilor și obligațiilor procedurale, fapt ce se încadrează în asigurarea dreptului la un proces echitabil.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere că prima instanță și instanța de apel au stabilit circumstanțele cauzei și nu este necesară verificarea suplimentară și administrarea de noi dovezi, însă au apreciat arbitrar probele administrate și au aplicat eronat normele de drept material, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul declarat de către Ministerul Justiției, de a casa decizia Curții de Apel Chișinău din data de 08 mai 2018 și hotărârea din data de 10 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani și de a emite o nouă hotărâre.

În conformitate cu art. 445, alin. (1) lit. b) al Codului de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se admite recursul declarat de către Ministerul Justiției.

Se casează decizia din data de 08 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din data de 10 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Scurtu Nikon împotriva Ministerului Justiției, intervenient accesoriu Procuratura Generală cu privire la recuperarea prejudiciului moral și se emite o nouă hotărâre.

Se respinge cererea de chemare în judecată depusă de către Scurtu Nikon împotriva Ministerului Justiției, intervenient accesoriu Procuratura Generală cu privire la recuperarea prejudiciului moral ca fiind neîntemeiată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Tatiana Vieru

judecătorii

Mariana Pitic

Nicolae Craiu

Victor Burduh

Maria Ghervas